

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

w sprawie **P. B. i M. M.**

oskarżonych z art. 586 k.s.h. i in. k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 lipca 2016 r.

inicjatywy Sądu Okręgowego w K. z dnia 28 czerwca 2016 r.

co do przekazania sprawy, do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu
w T.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Okręgowego w K. Wydział IX Karny Odwoławczy wpłynęła sprawa z zażalenia oskarżyciela posiłkowego J. P. na zarządzenie odmawiające przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 17 lutego 2016 r. w odniesieniu do P. B. i M. M. w zakresie czynu z art. 586 k.s.h. Sąd Okręgowy zwrócił się do Sądu Najwyższego w trybie art. 37 k.p.k. z wnioskiem o przekazanie tej sprawy innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wniosek ten uzasadniono faktem, że oskarżony P. B. jest szwagrem SSO A. B. pełniącej funkcję wiceprezesa Sądu Okręgowego w K.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przedstawiona inicjatywa co do przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu – z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, okazała się uzasadniona. Regulująca powyższe norma z art. 37 k.p.k. ma przede wszystkim

na celu wyeliminowanie sytuacji, w których w przeświadczeniu społecznym mogłoby dojść do przekonania, nawet mylnego, że w sądzie właściwym nie ma warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy, lub w których istnieje niebezpieczeństwo ograniczenia swobody orzekania sędziowskiego. Regulacja ta ma charakter wyjątkowy, a więc znajduje zastosowanie tylko w warunkach realnego zagrożenia dobra wymiaru sprawiedliwości.

W ocenie Sądu Najwyższego, podana w wystąpieniu Sądu Okręgowego okoliczność dotycząca bliskiego powinowactwa jednego z oskarżonych z wiceprezesem Sądu Okręgowego, w którego właściwości znalazło się rozpoznanie sprawy dotyczącej tego oskarżonego, spełnia przedstawione powyżej kryteria i przekonuje o celowości skorzystania z właściwości delegacyjnej, chroniącej dobro wymiaru sprawiedliwości ze względu na wartość, jaką jest rozpoznanie sprawy w sposób bezstronny i obiektywny, a przy tym nieobarczony żadnymi czynnikami wpływającymi na swobodę orzekania sędziów. W szczególności, nie sposób zaprzeczyć, że rozpoznanie sprawy przez Sąd miejscowo właściwy mogłoby zachwiać powszechnym przekonaniem co do istnienia odpowiednich ku temu warunków.

Z tych zatem względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.